

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI
Consell Social

Discurs de l'acte d'investidura de la Sra. Olga Xirinacs i Díaz com a doctora
honoris causa per la Universitat Rovira i Virgili
30 de novembre de 2023

Olga Xirinacs, doctora honoris causa per la URV

Magnífic Rector, doctor Josep Font, doctora Olga Xirinacs, digníssimes autoritats, amigues i amics,

Adreço aquestes paraules en representació del president del Consell Social de la Universitat, el Sr. Josep Poblet, a qui li sap molt de greu, per circumstàncies personals, no poder ser avui aquí en aquest acte de reconeixement a la teva trajectòria, més encara per la bona amistat que us uneix. Em consta que ell mateix t'ha felicitat personalment, Olga. En nom de tot el Consell Social, et trasllado la nostra més sincera enhorabona. T'ho mereixes!

Avui, estimada Olga, sé que és un dia “de dol i de dansa”, com diria Carner. L'absència del Vicent, el teu company de vida, i la tan recent i inesperada del Sergi, el teu germà, segur que t'emboiren els ulls i els sentiments, i tanmateix, amb els teus fills, els tens ben presents compartint el goig d'aquesta diada, perquè, com ens acabes de demostrar, ets una dona forta.

No és fàcil parlar de la nostra doctora honoris causa després de la magnífica *laudatio* de la Dra. Montserrat Palau i de les seves emotives paraules. Escoltant-les podem concloure que Olga Xirinacs, dona d'una gran cultura, és una escriptora total, perquè ha escrit poesia, novel·la, contes i també assaig —no tothom ha tingut publicats 86 llibres als 86 anys! Encara més. M'atreveixo a dir que és una artista total perquè, a banda d'una gran escriptora, és una magnífica pintora i una excel·lent pianista. Si hi afegim el seu vessant d'activista pel país i per la llengua, tots aquests valors fan d'Olga Xirinacs, sobretot, una gran persona.

Olga Xirinacs, per a mi, i crec que per a moltes persones de la meua generació, en els àmbits personal, literari i cívic, ha estat i és un exemple de decisió, perquè no s'ha aturat mai davant les dificultats; de tenacitat, perquè la seva voluntat d'escriure ha estat imparabile, i de generositat, perquè ha dedicat bona part del seu temps a la defensa de la nostra llengua i la nostra cultura.

Permeteu-me que acabi amb un text de la nostra doctora (espero que amb el seu permís).

“El mestral és propi d'aquestes terres de pluja avara i vegetació punxosa. Ara soc a muntanya. Si fos al mar el veuria brillar com el moment que Paul Valéry atribuïa als déus. I procuraria aplicar-me les seves paraules: *La mar, la mar que sempre recomença / orna el migdia just*. Recomenço, doncs”.

En aquest migdia amable, amb la mar tan a la vora, no cal que recomencis, Olga, senzillament no t'aturis. Continua fent música, pintant i, especialment, escrivint per a tu, per a *ells*, per a tots nosaltres.

Que per molts anys puguis conrear els teus personals *Starlink*! Moltes gràcies!

M. Carme Mas